

8. OHUD LINNAS

Keskaegseid linnu ohustasid tulekahjud, nakkushaigused ja sõjad.

Majad asetsesid üksteisele väga lähedal. Kui üks maja läks põlema, siis levis tuli kiiresti edasi. Sageli põlesid maha terved linnaosad. Seepärast kehtestati peagi nõue, et linnas võivad olla vaid kivikatusega kivimajad.

Tartu 1553. aastal

Puhtus polnud keskajal linnas au sees. Praht ja roiskvesi visati aknast otse tänavale, sest puudus torustik reovee ärajuhtimiseks. Sageli polnud ka kaevude vesi puhas. Lisaks pidas linnarahvas kariloomi, keda aeti läbi linna karjamaale. Tänavale jäid nende väljaheited. Kogunenud mustuses oli palju haigusetekitajaid.

Mustus ja lähestikku asetsevad majad soodustasid nakkushaiguste kiiret levimist. Kõige ohtlikum haigus oli katk. Seda nimetasid inimesed „mustaks surmaks”. Katku ei osatud ravida ja seepärast suri sellesse palju inimesi.

***Keskajal suri palju inimesi „musta surma” ehk katku.
Nii on kujutatud surnute matmist.***

Sõja korral piiras vaenuvägi linna sisse. Ründajad viskasid kiviheitemasinatega üle müüri kivimürakaid, et purustada maju. Veel lennutasid vaenlased linna süütepomme, et puhkeks tulekahju. Kui piiramine toimus pikka aega, siis jäid linlased nälga.

Pildid internetist